

Llach, una banda sonora que fa 50 anys

Avui fa mig segle del primer concert de Lluís Llach

Lluís Llach | Foto: Arxiu Enderrock

Diuen les cròniques que va ser el 22 de març de 1967. Per primer cop, **Lluís Llach** va pujar a un escenari per cantar les seves cançons. Va ser al Centre Social Catòlic de Terrassa, el Socialet, com els agrada dir als veïns de la població. Aquell dia, al marge de **Llach**, també hi van cantar quatre components més d'**Els Setze Jutges**: **Miquel Porter**, **Delfí Abella**, **Martí Llauredó** i **Maria Amèlia Pedrerol**. A més, també hi va actuar **El Grup de 3**.

Aleshores **Llach** tenia 18 anys i encara no havia publicat cap dels seus discos. Era tan tímid que a l'hora de la veritat no va voler sortir. Finalment, un dels altres jutges, Martí Llauredó, li va fer una petita empenta per posar-lo davant l'escenari.

Lluís Llach Foto: Juan Miguel Morales

Sol i armat només amb la guitarra de la seva mare, **Lluís Llach** va tancar els ulls i va començar a cantar. Diu que les cames li feien figa i que només va obrir els ulls un instant però que en adonar-se de la cara que posaven els seus amics va tornar-los a tancar, va seguir cantant i va desitjar que el suplici s'acabés ben aviat. **Llach** hi va cantar les tres primeres cançons de la seva carrera. D'això, avui en fa 50 anys. És el tret d'inici de la campanya Llach 50, que durant més d'un any vol homenatjar l'obra del cantant de Verges.

La carrera musical de **Lluís Llach** va durar quatre dècades i va deixar més de 30 discos de llarga durada. Algunes de les seves cançons -"Cal que neixin flors a cada instant", "L'estaca", "Que tinguem sort", "Abril 74'", "Viatge a Itaca", "País petit", "Amor particular"?- ja formen part de la banda sonora de més d'una generació.